

ประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร
Yasothon Provincial Strategic Implementation Efficiency

ดร.คิลป์ ชื่นนิรันดร์*

รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมฆไธสง **

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคณานิภูมิ***

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร ว่าจะมีระดับประสิทธิภาพเป็นอย่างไร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร ว่าจะมีปัจจัยด้านใดที่ส่งผลให้การบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดมีประสิทธิภาพมากที่สุด 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค ในการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร และหาแนวทาง ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของการเก็บวิธีการวิจัย ได้ศึกษาวิจัยแบบผสม โดยการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้าราชการสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค 6 กระทรวง จำนวน 200 คน ประชาชนทั่วไป จำนวน 200 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 400 คน กำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับร้อยละ 95 โดยใช้สูตรในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1967) และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างใช้การวิเคราะห์เนื้อหาตามข้อเท็จจริงของข้อมูลในลักษณะการวิเคราะห์แบบอุปนัย

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร โดยรวม และจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการ ($\bar{x} = 3.62$) อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านเทคโนโลยี ($\bar{x} = 3.40$) รองลงมา คือ ด้านโครงสร้างองค์กร ($\bar{x} = 3.29$) ด้านการประสานงาน ($\bar{x} = 3.29$) ด้านวัสดุ ($\bar{x} = 3.23$) และด้านงบประมาณ (3.16) ตามลำดับ

2. ระดับประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน ($\bar{x} = 3.59$) อยู่ในระดับปานกลาง 8 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทุกภาคส่วน รองลงมาคือ ด้านส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ครบวงจร ด้านยกระดับคุณภาพชีวิต ด้านพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรมและวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านความมั่นคงสงบเรียบร้อย ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาศรีพยัคฆธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และด้านเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก ตามลำดับ

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ, ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

*อาจารย์พิเศษ สาขาวิชารัฐศาสตร์ (การปกครอง) มหาวิทยาลัยมหาทฤษฎีราชวิทยาลัย

** อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาด้วยวิธีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาทฤษฎีราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

***ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

****อาจารย์คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3. ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปรับปรุง พบว่า 1) การบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยังขาดการบูรณาการของหน่วยงานต่างๆ นอกจากนี้ การดำเนินงานในบางยุทธศาสตร์ยังไม่เป็นไปในแนวทางการปฏิบัติงานแบบบูรณาการ ขาดการประสานงาน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกันระหว่างกิจกรรมของโครงการภายใต้วัตถุประสงค์เดียวกัน ซึ่งสาเหตุสำคัญเนื่องมาจากการที่ส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัดยังคงมีวัฒนธรรมการปฏิบัติแบบต่างฝ่ายต่างปฏิบัติ 2) ด้านงบประมาณมีไม่เพียงพอ เนื่องจากไม่ได้รับงบประมาณตามที่ขอรับการสนับสนุน 3) ด้านโครงสร้างองค์กร เนื่องจากรัฐบาลได้ปรับโครงสร้างของส่วนราชการหลายแห่ง ภายใต้การปฏิรูประบบราชการ มีการยุบรวมส่วนราชการบางแห่ง รวมทั้งส่วนราชการหลายแห่งได้รับการจัดตั้งใหม่ แต่มีปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ส่วนราชการที่ตั้งขึ้นใหม่บางแห่งขาดความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจ เช่น เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจ และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย

สำหรับแนวทางการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้การบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดมีประสิทธิภาพมากขึ้น พบว่ามีแนวทางการพัฒนาโดยเพิ่มจุดแข็งให้จังหวัดมีเอกภาพมากขึ้นโดย 1) ส่วนกลางต้องมอบอำนาจให้แก่จังหวัดอย่างชัดเจนและครบถ้วน 2) กำหนดยุทธศาสตร์ของส่วนราชการในส่วนกลางและจังหวัดให้สัมพันธ์กันเพื่อให้การส่งเสริม สนับสนุน และบูรณาการได้ 3) ส่วนกลางต้องสนับสนุนให้ส่วนราชการในส่วนภูมิภาคได้มีความพร้อม และมีศักยภาพในด้านต่างๆ เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ABSTRACT

The objectives of this research were : 1) to study the efficiency Of provincial strategic implementation of Yasothon Province. 2) to analyze and find out the efficient administrative factors of provincial strategic implementation plan and 3) to analyze the problems and obstacles of strategic provincial development plans for seeking its way to promote efficiency of provincial strategic implementation.

In this research, the quantitative and qualitative were used as research performants. Statistical data were used to analyze statistics and ensure consistency of style causal relationship with SPSS.

The results from the study revealed the efficient factors of provincial administration as following :

1. According to the samplers viewed as a whole were at average but for each factors were considerably found at a high level only strategic management factor. The other 5 factors were average : Technology , Organization Structure, Coordination, Material, and Budget for the last one at 3.16.

2. Provincial strategic efficient implementation consider as a whole were average at 3.25 but for each strategic plans were considered at high level only Tourism Trade and Investment promotion at 3.59. The other 8 strategic plans were at average.

3. The obstacles and problems under strategic administration that effected the efficiency were : (1) The integrative action plan among agencies in the province were hardly found, the same as coordination and overlap among duties and functions. (2) Insufficient budget and materials to support the implement process. (3) Lacking of personnel and professional administrator in some governmental units.

In this research found 3 ways to increase the efficiency of province administration: 1. The central government should support and delegate sufficient authority to the provincial administrator. 2. The strategic plans between central agencies and province need to be coordinated, in term of integration and reinforcement

for the benefit of strategic implementation. 3. The central government must support and rely on unity of command on the way of governor's administration.

Keywords : Efficiency, Provincial Strategy

ภูมิหลัง

ระบบราชการบริหารส่วนภูมิภาค เป็นกลไกการบริหารราชการแผ่นดินที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เป็นระบบการบริหารราชการที่มีความผูกพันและอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนในระดับพื้นที่ รวมทั้งเป็นจุดเชื่อมต่อในการนำนโยบายและบริการสาธารณะประเภทต่างๆ ของรัฐไปสู่ประชาชน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แม้จะให้ความสำคัญในเรื่องการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นการกระจายบริการสาธารณะประเภทต่างๆ ไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการให้มากขึ้น แต่การบริหารราชการส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะจังหวัดและอำเภอก็ยังคงมีความสำคัญที่จะต้องดำรงอยู่และพัฒนากลไกการบริหารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สถาบันดำรงราชานุภาพร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2550)

หากพิจารณาโครงสร้างการบริหารราชการจังหวัดในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าเป็นโครงสร้างการบริหารงานที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการควบคุม ดูแล และบังคับบัญชาการบริหารราชการภายในจังหวัด โดยมีสายการบังคับบัญชาลดหลั่นกันลงมา ประกอบด้วย รองผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการบริหารราชการส่วนภูมิภาคทั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอตามลำดับ ซึ่งแต่ละหน่วยงานต่างมีสังกัดอยู่กับกระทรวง/กรมต่างๆ และในเวลาเดียวกัน ยังคงปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานตนเอง ภายใต้โครงสร้างการบริหารงานที่หน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาคต้องปฏิบัติภารกิจโดยขึ้นตรงต่อต้นสังกัดในส่วนกลาง แต่อยู่ภายใต้การบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บริหารการปกครองในพื้นที่จังหวัด จึงส่งผลให้ระบบบริหารราชการส่วนภูมิภาคในปัจจุบันต้องเผชิญกับปัญหาหลักก็คือการขาดความเป็นเอกภาพในการบริหารงานในพื้นที่ และทำให้การบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความอ่อนแอ (จรเดช จันทศร, 2547)

นอกจากนี้แล้ว ในการบริหารราชการนอกเขตเมืองหลวงของไทย ยังมีส่วนราชการที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดอีกกลุ่มหนึ่ง นั่นคือ ส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ดูแลประสานงาน แต่ไม่มีอำนาจสั่งการโดยตรง ตัวอย่างของหน่วยงานเหล่านี้ อาทิ เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นักงานทางหลวง โครงการชลประทาน สถานีวิทยุ ศูนย์ฯ มหาวิทยาลัย และสำนักงานเขตพื้นที่ต่างๆ เป็นต้น ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้รับคำสั่งตามสายการบังคับบัญชา และปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงรับงบประมาณที่ใช้ในการบริหารและจัดทำภารกิจต่างๆ จากกระทรวง ทบวง กรม ที่ตนเองสังกัดโดยตรง สภาพการบริหารราชการในลักษณะดังกล่าว ซึ่งส่วนกลางลงไปตั้งหน่วยงานบริการในพื้นที่ภูมิภาคเช่นนี้ ส่งผลให้จังหวัดไม่สามารถทำหน้าที่ในฐานะกลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคของรัฐได้อย่างคล่องตัวและมีเอกภาพ ที่ผ่านมามีจังหวัดไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็วเท่าที่ควร ซึ่งสภาพปัญหาในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคของไทย สามารถสรุปได้ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) ปัญหาพื้นฐานในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคที่มีมาตั้งแต่อดีต และ 2) ปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงการบริหารราชการส่วนภูมิภาคแบบบูรณาการ โดยปัญหาทั้ง 2 ส่วนนี้ส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการส่วนภูมิภาคใน 5 ประการ ดังนี้ (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2544)

1. การบริหารราชการส่วนภูมิภาคของไทยขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ส่งผลให้สิ้นเปลืองงบประมาณ
2. การบริหารราชการส่วนภูมิภาคขาดทิศทางที่ชัดเจน

3. ความล้มเหลวของข้าราชการและผู้ปฏิบัติงาน
 4. การเร่งรัดในการปรับระบบการทำงานของส่วนราชการมากเกินไป อันส่งผลให้ข้าราชการต้องทำงานหนัก

5. การบริหารราชการส่วนภูมิภาคไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เท่าที่ควร หรือการบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นการสนองต่อหน่วยงานมากกว่าสนองต่อประชาชน

แนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงในการบริหารปกครองนอกศูนย์กลาง (Sub-national Governance) โดยทั่วไปแล้ว เป็นการขยายตัวของระบบการบริหารปกครองนอกศูนย์กลางโดยรัฐ ดังเช่นกรณีของการบริหารราชการส่วนภูมิกษัตริย์นั้น จะมุ่งเน้นการวางบทบาทที่แตกต่างกันใน 3 ลักษณะ ได้แก่ การขยายตัวในเชิงภารกิจหน้าที่ (Functional-based) การขยายตัวในเชิงพื้นที่ (Area-based) และการขยายตัวในเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic-based) ซึ่งในระยะสองทศวรรษที่ผ่านมา หากพิจารณาถึงประสบการณ์การขยายตัวของระบบบริหารราชการส่วนภูมิภาคในประเทศต่างๆ ก็ปรากฏทิศทางและแนวโน้มที่น่าสนใจใน 2 ประการ กล่าวคือ (สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.), 2548)

ประการที่หนึ่ง การให้ความสำคัญกับหน่วยงานเชิงยุทธศาสตร์ หลายประเทศทั่วโลกพยายามที่จะจัดตั้งโครงสร้างทางการบริหารราชการใหม่ที่มีขอบเขตการดำเนินงานครอบคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่ในระดับภาคหรือเขต (Region) ขึ้น หรือในอีกทางหนึ่งก็ปรากฏความพยายามที่จะยุบรวม (Amalgamation) องค์กรปกครองขนาดเล็กที่มีพื้นที่ในการให้บริการอย่างจำกัดไปสู่องค์กรปกครองขนาดใหญ่ที่มีอาณาบริเวณกว้างขึ้น แนวโน้มดังกล่าววางอยู่บนเจตนาธรรมที่สะท้อนให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องมีหน่วยงานเชิงยุทธศาสตร์ที่มีศักยภาพในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศได้เพื่อทำให้เกิดการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นเอกภาพ

ประการที่สอง การจัดตั้งองค์การบริหารงานนอกศูนย์กลางมุ่งเน้นความเป็นเอกภาพในระดับพื้นที่ (Area based) จากแนวโน้มในการขยายตัวเชิงพื้นที่จึงเป็นการทำให้ระบบบริหารปกครองภายในรัฐนั้นอยู่ในสภาพของการรวมศูนย์อำนาจที่ส่วนกลาง แต่ระดับพื้นที่กลับไร้ซึ่งเอกภาพในเชิงนโยบาย (Centralization without the benefits of unity) จึงปรากฏเป็นความพยายามที่จะจัดโครงสร้างการบริหารงานนอกศูนย์กลางให้มีความเป็นเอกภาพในพื้นที่หนึ่งๆ มากขึ้น โดยเป็นการประสานบทบาทของส่วนราชการในระดับพื้นที่ต่างๆ ให้เกิดความสอดคล้องในเชิงนโยบายหรือยุทธศาสตร์เป็นสำคัญ

จากทิศทางความเปลี่ยนแปลงที่ปรากฏในระบบการบริหารปกครองนอกศูนย์กลางของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ก็ปรากฏแนวโน้มที่สอดคล้องกับทิศทางดังกล่าว กล่าวคือ ก่อนการเกิดขึ้นของการจัดระบบการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการและกลุ่มจังหวัด กล่าวได้ว่า การบริหารงานนอกศูนย์กลางของไทยนั้นมีความซับซ้อนและสับสนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากโครงสร้างการบริหารราชการส่วนภูมิภาค “อย่างเป็นทางการ” ที่ดำรงอยู่นั้นถูกลดทอนบทบาทลงและมีอาจสร้างความเป็นเอกภาพทั้งในเชิงนโยบายและการให้บริการสาธารณะในระดับพื้นที่ได้ ปรากฏการณ์ดังกล่าวเกิดจากการขยายตัวของโครงสร้างการบริหารราชการส่วนภูมิภาค “อย่างไม่เป็นทางการ” ได้แก่ การขยายตัวของบริหารราชการส่วนกลางโดยกรมต่างๆ ได้ออกไปจัดตั้งหน่วยงานสาขาของตนเองเพื่อลงไปจัดทำบริการโดยตรงภายในพื้นที่ และเป็นการขยายตัวที่มีได้อยู่ภายใต้โครงสร้างการบริหารราชการส่วนภูมิภาคที่มีอยู่เดิม จนกระทั่งนำไปสู่สภาพการณ์ที่ อเนก เหล่าธรรมทัศน์ เรียกว่า “สภาวะของการรวมศูนย์อำนาจแบบกระจัดกระจาย” (Fragmented Centralism) (อเนก เหล่าธรรมทัศน์, 2543)

ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2538) มีความเห็นว่ารระบบบริหารปกครองนอกศูนย์กลางของไทยในลักษณะของการออกไปจัดตั้งหน่วยงานสาขาของตนเองลงไปบริการโดยตรงภายในพื้นที่ ทำให้กรมได้กลายเป็นหน่วยมูลฐานในระบบ

การบริหารราชการแผ่นดินของไทย และทำให้เกิดสภาวะที่เรียกว่า “กรมาธิปไตย” ปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลให้การ บริหารปกครองนอกศูนย์กลางของไทย โดยเฉพาะในระบบบริหารราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ดำเนินไปอย่างไร้ทิศทาง และขาดการประสานงาน (ชัยอนันต์ สมุทรวณิช, 2538)

ภายใต้สภาพการณ์ดังกล่าว การเกิดขึ้นของระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ และการจัด โครงสร้างในรูปของกลุ่มจังหวัด จึงอาจมองได้ว่าเป็นความพยายามที่จะสร้างความเป็นเอกภาพให้เกิดขึ้นในพื้นที่ นอกศูนย์กลางของไทย ดังเช่นระบบมณฑลเทศาภิบาลหรือการบริหารราชการส่วนภูมิภาคในอดีตที่วางอยู่บนระบบ การมีผู้แทนของรัฐประจำพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ภายใต้บริบทของการบริหารปกครองในปัจจุบัน การปรับโครงสร้างการ บริหารราชการส่วนภูมิภาคที่กำลังดำเนินการอยู่นั้น ก็วางอยู่บนแนวคิดที่แตกต่างจากอดีตในสาระสำคัญ กล่าวคือ แม้ว่าการปรับเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจะมุ่งเน้นการสร้างความเป็นเอกภาพเช่นในอดีต หากแต่เป็นการสร้างความเป็นเอกภาพ ในเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่มากกว่าความเป็นเอกภาพในเชิงอำนาจทางการบริหารปกครองพื้นที่ ดังนั้น การบริหารราชการส่วนภูมิภาคจึงควรสนใจเรื่องประสิทธิภาพ เพราะเป็นเรื่องของการใช้ปัจจัยและ งบประมาณในการดำเนินงานโดยมีผลผลิตที่ได้รับเป็นตัวกำกับกับการแสดงประสิทธิภาพของการดำเนินงานใดๆ อาจแสดงค่าของประสิทธิภาพในลักษณะการเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายในการลงทุนกับผลกำไรที่ได้รับซึ่งถ้าผล กำไรมีสูงกว่าต้นทุนเท่าไรก็ยิ่งแสดงถึงประสิทธิภาพมากขึ้นประสิทธิภาพอาจไม่แสดงเป็นค่าประสิทธิภาพเชิงตัวเลข แต่แสดงด้วยการบันทึกถึงลักษณะการใช้เงิน วัสดุ คน และเวลาในการปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่า ประหยัด ไม่มีการ สูญเปล่าเกินความจำเป็น รวมถึงมีการใช้กลยุทธ์หรือเทคนิควิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมสามารถนำไปสู่การบังเกิดผล ได้เร็ว ตรง และมีคุณภาพ (สมใจ ลักษณะ, 2547)

การวัดประสิทธิภาพจะวัดตัวบ่งชี้หลายตัวประกอบด้วยกัน เช่น 1) อัตราการได้ผลตอบแทน (Rate Of return) ในเงินที่ลงทุนหรือทรัพย์สินที่เป็นทุน 2) ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยผลผลิต (Unit cost) 3) อัตราการสูญเปล่าสิ้นเปลืองการใช้ ทรัพยากร 4) อัตราส่วนของผลกำไรต่อค่าใช้จ่ายในการลงทุน (Gibson and Others, 1988)

ด้วยสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัย เรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนา จังหวัดยโสธร” และสาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาวิจัยจังหวัดยโสธรก็เนื่องจากจังหวัดยโสธรเป็นตัวแทนของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดส่วนใหญ่ นโยบายภาครัฐจะคล้ายคลึงกัน เพื่อศึกษาว่าประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนา ยโสธร มีประสิทธิภาพอย่างไร มีปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธรอย่างไร และมีปัญหาอุปสรรค และแนวทางการบริหาร ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธรเป็นอย่างไรซึ่งผลการศึกษาและข้อค้นพบจะเป็นแนวทางในการบริหารยุทธศาสตร์ พัฒนาจังหวัดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

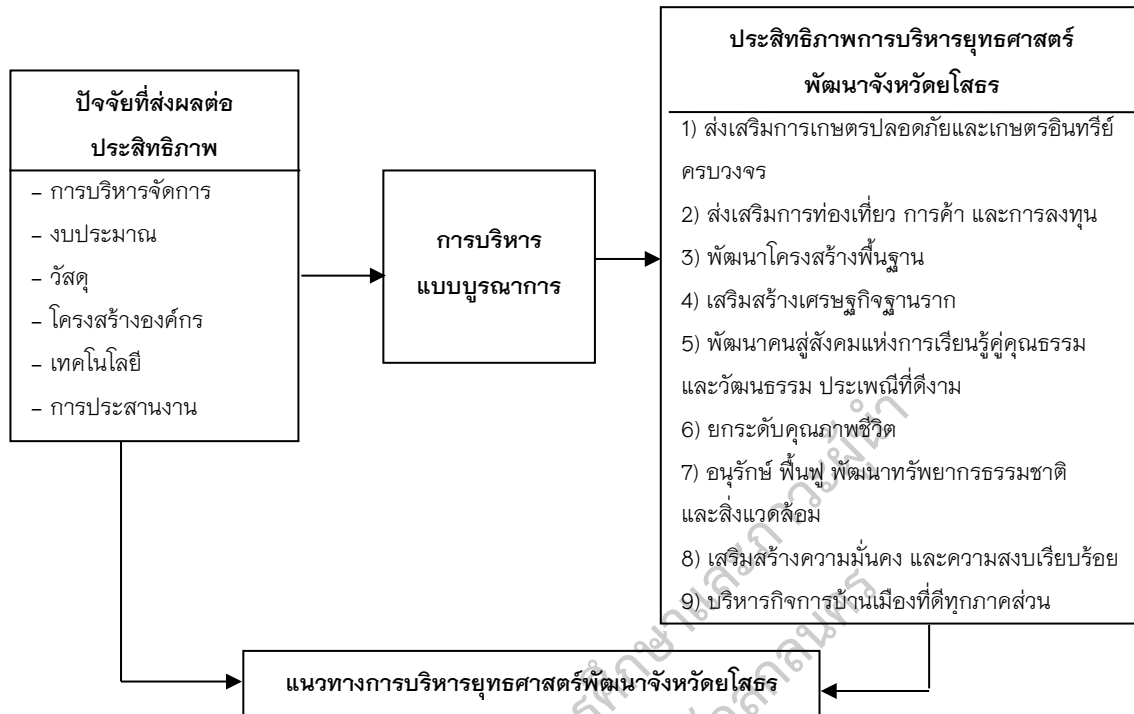
1. ประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร มีระดับประสิทธิภาพเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธรมีอะไรบ้าง
3. ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธรจะเป็นไปในแนวทางใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร

3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร
4. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย สาธารณะสุข เกษตรและสหกรณ์ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงพาณิชย์ รวม 6 กระทรวง จำนวน 200 คน ประชาชนทั่วไป 200 คน รวม 400 คน
2. สำหรับงานวิจัยนี้กำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ร้อยละ 95 โดยใช้สูตรในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane คำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน และเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร และส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร

2. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ รองผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร หัวหน้าสำนักงานจังหวัดยโสธร นายอำเภอทุกเขต และผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ใช้เทคนิคสถิติ ทั้งเชิงพรรณนา เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิงเพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน ของตัวแปรหลายตัว การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่อคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ เข้าสู่สมการถดถอย และวิเคราะห์สมการพยากรณ์

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์คำหลัก การจัดหมวดหมู่หรือการสรุปประเด็น และการนำไปอธิบายความหมาย ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการเชิงเปรียบเทียบ หรืออธิบายเชิงอุปนัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับประสิทธิภาพของการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดด้วยไอสร พบว่า

1.1 ผลการศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดด้วยไอสร พบว่า ระดับประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน และอยู่ในระดับปานกลาง 8 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทุกภาคส่วน รองลงมาคือ ด้านส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ครบวงจร ด้านยกระดับคุณภาพชีวิต ด้านพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้คุณธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงาม ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านความมั่นคงสงบเรียบร้อย ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ตามลำดับ

1.2 ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดด้วยไอสร โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือด้านการจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านเทคโนโลยี รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการประสานงาน ด้านวัสดุ และด้านงบประมาณตามลำดับ

1.3 ด้านปัญหา อุปสรรค และแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด พบว่า 1) การบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยังขาด การบูรณาการของหน่วยงานต่างๆ นอกจากนี้ การดำเนินงานในบางยุทธศาสตร์ ยังไม่เป็นไปในแนวทางการปฏิบัติงานแบบบูรณาการ ขาดการประสานงาน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกันระหว่างกิจกรรมของโครงการภายใต้วัตถุประสงค์เดียวกัน ซึ่งสาเหตุสำคัญเนื่องมาจากการที่ส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัดยังคงมีวัฒนธรรมการปฏิบัติแบบต่างฝ่ายต่างปฏิบัติ 2) ด้านงบประมาณมีไม่เพียงพอ เนื่องจากไม่ได้รับงบประมาณตามที่ขอรับการสนับสนุน 3) ด้านโครงสร้างองค์กร เนื่องจากรัฐบาลได้ปรับโครงสร้างของส่วนราชการหลายแห่ง ภายใต้การปฏิรูประบบราชการ มีการยุบรวมส่วนราชการบางแห่ง รวมทั้งส่วนราชการหลายแห่งได้รับการจัดตั้งใหม่ แต่มีปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ส่วนราชการที่ตั้งขึ้นใหม่บางแห่งขาดความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจ เช่น เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจ และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย

สำหรับแนวทางการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้การบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดมีประสิทธิภาพมากขึ้น พบว่ามีแนวทางการพัฒนาโดยเพิ่มจุดแข็งให้จังหวัดมีเอกภาพมากขึ้นโดย 1) ส่วนกลางต้องมอบอำนาจให้แก่จังหวัดอย่างชัดเจนและครบถ้วน 2) กำหนดยุทธศาสตร์ของส่วนราชการในส่วนกลางและจังหวัดให้สัมพันธ์กันเพื่อให้การส่งเสริมสนับสนุน และบูรณาการได้ 3) ส่วนกลางต้องสนับสนุนให้ส่วนราชการในส่วนภูมิภาคได้มีความพร้อมและมีศักยภาพในด้านต่างๆ เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน ($\bar{x}=3.59$) และอยู่ในระดับปานกลาง 8 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทุกภาคส่วน รองลงมาคือ ด้านส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ครบวงจร ด้านยกระดับคุณภาพชีวิต ด้านพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงาม ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านความมั่นคงสงบเรียบร้อย ด้านอนุรักษ์ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุนที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากเนื่องจากจังหวัดได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในด้านนี้ด้วยการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ของจังหวัดหลายประการ เช่น 1) การจัดภูมิทัศน์บริเวณอนุสาวรีย์พระสุนทรราชวงศา (เจ้าเมืองคนแรกของจังหวัดยโสธร) การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์บ้านสิงห์ท่า (ชุมชนต้นกำเนิดเมืองยโสธร) การพัฒนาเส้นทางศึกษารวมชาติภูจันทร์-ภูสูง การปรับปรุงและก่อสร้างถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว 2) จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดด้วยการจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟจังหวัดยโสธร ซึ่งเป็นงานประเพณีประจำปีที่มีชื่อเสียงของจังหวัดและเป็นงานประเพณีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในภาคอีสาน และเป็นประเพณีติดอันดับ 1 ใน 5 ของงานประเพณีโลกที่นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวชม 3) จังหวัดได้ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด โดยการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ รวมถึงการอบรมสัมมนาผู้นำชุมชน/อาสาสมัครประชาสัมพันธ์สู่มวลชน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว 4) ร่วมมือกับภาคเอกชน หอการค้า สภาอุตสาหกรรมจังหวัด ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน ตลาดชุมชนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจในชุมชนโดยการจัดโครงการถนนคนเดินซึ่งได้รับกระแสตอบรับเป็นอย่างดี (สำนักงานจังหวัดยโสธร รายงานประจำปี, 2555, หน้า 44)

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านเทคโนโลยี รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการประสานงาน ด้านวัสดุ และด้านงบประมาณตามลำดับ โดยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยโสธร อยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านการจัดการ โดยพบว่า จังหวัดได้มีการวางแผนและพัฒนา โดยผู้บริหารมองไปสู่อนาคตข้างหน้าหรือมีทิศทางของจังหวัดที่แน่นอน นอกจากนั้น จังหวัดได้มีการกำหนดกรอบเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ชัดเจน ตลอดจนได้มีการควบคุมหรือประเมินผลการทำงานว่าบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ ด้านการจัดการยังได้นำการบริหารงานแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนมาใช้ ทำให้สามารถประหยัดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ได้เป็นอย่างมาก (สัมภาษณ์ผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร นายประวัติ ธิเถะแก้ว) ส่วนปัจจัยด้านงบประมาณนั้นยังมีไม่เพียงพอเท่าที่ควร และยังส่งผลต่อการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน รวมทั้งปัจจัยด้านเทคโนโลยีซึ่งอยู่ในระหว่างการพัฒนาและยังไม่สมบูรณ์อย่างเต็มที่ (สัมภาษณ์หัวหน้าสำนักงานจังหวัดยโสธร น.ส.สิริมา พัฒโน) จึงทำให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ส่วนด้านการประสานงานนั้น แม้ว่าจะเป็นการบริหารงานแบบบูรณาการระหว่างภาคส่วนต่างๆ แต่เนื่องจากว่าส่วนราชการต่างๆ ยังยึดติดกับวัฒนธรรมมองค้ำที่ขึ้นกับกระทรวง ทบวง กรม ต้นสังกัด ยังเป็นแบบต่างคนต่างทำอยู่ ดังนั้น จึงทำให้การประสานงานกันมีปัญหาและอุปสรรคอยู่บ้าง ซึ่งแนวทางแก้ไขจำเป็นต้องมีการ

พัฒนาบุคลากรและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานที่ยึดจังหวัดเป็นสังกัดและทุกหน่วยงานในจังหวัดต้องร่วมมือประสานงานกัน (สถาบันดำรงราชานุภาพฯ, 2550, หน้า 25)

3. ด้านปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปรับปรุง พบว่า 1) การบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยังขาด การบูรณาการของหน่วยงานต่างๆ นอกจากนี้ การดำเนินงานในบางยุทธศาสตร์ยังไม่เป็นไปในแนวทางการปฏิบัติงานแบบบูรณาการ ขาดการประสานงาน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกันระหว่างกิจกรรมของโครงการภายใต้วัตถุประสงค์เดียวกัน ซึ่งสาเหตุสำคัญเนื่องมาจากการที่ส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัดยังคงมีวัฒนธรรมการปฏิบัติแบบต่างฝ่ายต่างปฏิบัติ 2) ด้านงบประมาณมีไม่เพียงพอ เนื่องจากไม่ได้รับงบประมาณตามที่ขอรับการสนับสนุน 3) ด้านโครงสร้างองค์กร เนื่องจากรัฐบาลได้ปรับโครงสร้างของส่วนราชการหลายแห่ง ภายใต้การปฏิรูประบบราชการ มีการยุบรวมส่วนราชการบางแห่ง รวมทั้งส่วนราชการหลายแห่งได้รับการจัดตั้งใหม่ แต่มีปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ส่วนราชการที่ตั้งขึ้นใหม่บางแห่งขาดความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจ เช่น เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจ และเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อยสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดยศธร (นายประวัตติถิณะแก้ว) ที่กล่าวว่า “การบริหารจัดการของจังหวัดได้มีการปรับเปลี่ยนจากเดิมหลายประการ ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานเพื่อพัฒนาความเจริญของจังหวัดและการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการปฏิบัติงานของจังหวัดในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ยังคงมีประเด็นปัญหาบางประการ ได้แก่ ด้านเอกภาพในการบังคับบัญชาข้าราชการในจังหวัด, ด้านการมอบอำนาจให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด, ด้านโครงสร้างของส่วนราชการในจังหวัด เป็นต้น” และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกหัวหน้าสำนักงานจังหวัด (นางสาวสิริมา วัฒน) ได้กล่าวว่า “ถ้าจะให้การบริหารงานจังหวัดมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ โดย 1) ส่วนกลางต้องมอบอำนาจให้แก่จังหวัดอย่างชัดเจนและครบถ้วน 2) กำหนดยุทธศาสตร์ของส่วนราชการในส่วนกลางและจังหวัดให้สัมพันธ์กันเพื่อให้การส่งเสริม สนับสนุน และบูรณาการได้ และ 3) ส่วนกลางต้องสนับสนุนให้ส่วนราชการในส่วนภูมิภาคได้มีความพร้อมและมีศักยภาพในด้านต่างๆ เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

4. สำหรับแนวทางการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้การบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยศธรมีประสิทธิภาพมากขึ้น พบว่า มีแนวทางการพัฒนาโดยเพิ่มจุดแข็งให้จังหวัดมีเอกภาพมากขึ้นโดย ส่วนกลางต้องมอบอำนาจให้แก่จังหวัดอย่างชัดเจน และกำหนดยุทธศาสตร์ของส่วนราชการในส่วนกลางให้สอดคล้องกับจังหวัดเพื่อให้ส่งเสริม สนับสนุน และบูรณาการกันได้ รวมทั้งส่วนกลางต้องสนับสนุนให้ส่วนราชการในส่วนภูมิภาคได้มีความพร้อมและมีศักยภาพในด้านต่างๆ เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรทิพย์ ศรีเรืองเมตตา, 2548, หน้า 37)

ปัญหาการบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นปัญหาที่สะสมมาตั้งแต่เดิม รวมกับปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ ภายหลังจากที่มีการบริหารงานแบบบูรณาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาวัฒนธรรมองค์กรที่ข้าราชการยังยึดติดกระทรวง ทบวง กรม ต้นสังกัดในส่วนกลาง ยังเป็นแบบต่างคนต่างทำ ขาดการประสานงานที่ดี ไม่มีการบูรณาการเท่าที่ควร (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2544, หน้า 46)

แต่อย่างไรก็ตามจังหวัดยศธรได้พยายามแก้ไขปัญหาคาการบูรณาการด้วยการกำหนดโครงการ Yasothorn Model จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดยศธร ได้กล่าวว่า “จังหวัดยศธรได้จัดทำโครงการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข แบบ ABC จังหวัดยศธร โดยนำเนื้องานต่อเนื้องานจากการดำเนินการโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามรูปแบบ Yasothorn Model เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน และพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ โดยยึดหลักการดำเนินงาน 3 ประการ คือ ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง สลายขั้วกระทรวง ทบวง กรม และบูรณาการการทำงานทุกภาคส่วน”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ทำให้ทราบระดับประสิทธิภาพของการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดด้วยไอศอร์
- 1.2 ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปกำหนดแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงให้การบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไปและประโยชน์เชิงวิชาการ

- 2.1 ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาารูปแบบการบริหารงานจังหวัดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการบริหารจัดการ
- 2.2 ศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปเฉพาะยุทธศาสตร์ด้านใดด้านหนึ่งเพื่อประสิทธิผลการบริหารยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักเพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงต่อไป

3. ข้อเสนอแนะและประโยชน์เชิงนโยบาย

ใช้เป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอหรือประกอบการพิจารณาของจังหวัด กระทรวงมหาดไทย หรือรัฐบาลในการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในส่วนที่เกี่ยวกับการมอบอำนาจ การกระจายอำนาจ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนนโยบายการพัฒนาข้าราชการ และนโยบายการวัดผลการปฏิบัติงาน

เอกสารอ้างอิง

- ชัยอนันต์ สมุทรวณิช. (2538). *สังคมสยามในรัฐไทยในประชาธิปไตยกับอนาคตทางการเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. (2544). *สถานภาพและทิศทางการบริหารราชการส่วนภูมิภาคในอนาคต*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- วรเดช จันทรศร. (2547). *การปรับปรุงและปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินของไทย*. กรุงเทพฯ : หจก. สหายบล็อกและการพิมพ์.
- สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). (2548). *บทสรุปสำหรับผู้บริหาร : โครงการพัฒนาโครงสร้างการบริหารราชการส่วนภูมิภาค*. สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันดำรงราชานุภาพ ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2550). *รายงานผลการศึกษาคำสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อเรื่องการปรับปรุงการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ 2550*. สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สมใจ ลักษณะ. (2552). *การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน*. คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- อเนก เหล่าธรรมทัศน์. (2543). *เหตุผลที่ท้องถิ่น : ปัญหาการเมืองการปกครองที่ระดับชาติอันสืบเนื่องจากการปกครองท้องถิ่นที่ไม่เพียงพอ*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาและพัฒนาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. น. 7-26.
- Gibson, James L., Ivancevich, John M. and Donnelly, James H.(1988). *Organization*. 6 ed. Texas : Business Publication, Inc.